

2020 AZ ÚRVACSORA ÉVE

2020-ban az úrvacsora évét éljük. Ma élő magyar evangélikusok szívéből és tollából született, az úrvacsora titkáról és ajándékáról szóló gondolatokat tartalmaz ez a füzet. Az esztendő minden vasárnapjára és egyházi ünnepnapjára írt tanító-tanúságtevő mondataik minden magyarországi evangélikus istentiszteleten – az istentisztelet elején vagy az igehirdetést követő hirdetésben – elhangzanak. Váljanak lelkiekben erősítő útravalókká. / *Hafenscher Károly szerkesztő*

Minden istentiszteleti alkalmon, az adott szöveg előtt olvassuk el a következő bevezetőt:

2020-ban az úrvacsora évét éljük. Minden alkalmat felhasználva próbáljuk megsejteni és megragadni a nagy titkot: Isten látható-ízlelhető szeretetét. A mai ünnepen ezt a mondatot vigyük magunkkal tarisznyánkban:

Január 1., újév

Új év – új kezdet, új lehetőségek. Mindez a polgári esztendőben csak saját erőből menne. Mi azonban az oltártól mindig az úrvacsorában kapott erővel és energiával indulunk, Isten megújító szeretetével.

/ Hafenscher Károly

Január 5., az esztendő 1. vasárnapja

A kenyér és a bor, Krisztus teste és vére által megköszönhetjük a mennyek országának előízét. */ Sággy Balázs*

Január 6., vízkereszt ünnepe

Jézus első csodája a víz borrá változtatása volt – legnagyobb és üdvözítő csodája pedig, hogy a bort az ő véreként kínálja nekünk. */ Bence Imre*

Január 12., vízkereszt utáni 1. vasárnap

Úrvacsora: földi részünk a végső valóságból.

/ Németh Szabolcs

Január 19., vízkereszt utáni 2. vasárnap

Itt Jézus Krisztus Urunk a házigazda, mi pedig *mindnyájan* meghívottak, az ő vendégei vagyunk. Ezért azoknak a testvéreknek is örömmel adjuk át az Úr meghívását, akik nem evangélikus egyházunk tagjai, de saját egyházuk rendje szerint felkészítettek a szentség ünneplésére. */ Ittész János*

Január 26., vízkereszt utáni 3. vasárnap

Az úrvacsora nem valamiféle szomorú kötelesség, hanem a Krisztussal való találkozás örömteli lehetősége.

/ Sággy Balázs

Február 2., vízkereszt utáni utolsó vasárnap

A szentség az, ahol a lehetőség ajándékká változik. Mindig csak néhány perc, amely napokra, hetekre, egy életre rányomja bélyegét az életemre. */ Béres Tamás*

Február 9., hetvened vasárnap

Az úrvacsora annak a jele, hogy Isten most is végzi a maga elhívó, megváltó és üdvözítő munkáját a világban. */ Rostáné Piri Magdolna*

Február 16., hatvanad vasárnap

Az úrvacsorában otthon vagyok Jézusnál. */ Kovács Viktor*

Február 23., ötvened vasárnap

Az úrvacsora nem ünnepi kalács, hanem mennyei kenyér, amely erőt ad, hogy lezárjuk a múltat, és reménységgel induljunk tovább. / *Ittész János*

Február 26., hamvazószerda

Az én oltáromhoz nem hozhatsz mást, csak önmagadat. Itt én is ugyanezt adom neked! / *Tubán József*

Március 1., böjt 1. vasárnapja

Az úrvacsora ünnep: a kamasznak egy korty felnőtt-ség, a templomi ünneplő tömegben másodpercnyi intimitás, kórházi elesettségben néhány perc méltóság, a mulandó testben az örök élet kenyeré. / *Szabó B. András*

Március 8., böjt 2. vasárnapja

Az oltárhoz térdelve úgy vagyunk ott, mint mondat végén a pont: az előző hét befejezve, s amikor onnan felkelünk, újat kezdhetünk. / *Pethő-Szűcs Mária*

Március 15., böjt 3. vasárnapja

Urunk vágyva vágyta, hogy együtt legyen övéivel az utolsó vacsoránál, most pedig vágyódik arra, hogy mi találkozzunk vele oltáránál, egykor pedig ott legyünk mennyei asztalánál. Az úrvacsorában ő maga hív – éljünk vele! / *Sefcsik Zoltán*

Március 22., böjt 4. vasárnapja

Rengeteg dolgunk van, néha úgy érezzük, hogy sosem érünk a tennivalók listájának végére. Mekkora ajándék az úrvacsorai hívó szó: Íme, minden kész, most pihenhetsz.

/ *Pethő-Szűcs Mária*

Március 29., böjt 5. vasárnapja

Ő bocsássa meg mulasztásainkat és vétkeinket, s ajándékozzon meg önmagával jártunkban-keltünkben!

/ *Szebik Imre*

Április 5., virágvasárnap

Az úrvacsorai oltár és az örökkévalóságban a királyi menyegző ugyanaz az asztal. A két végén ülünk: a még itt lévők és azok, akik előrementek. Mindazok, akik nem utasították vissza Jézus meg nem érdemelt, de személy szerint érvényes meghívását.

/ *Hafenscher Károly*

Április 9., nagycsütörtök

Nem halálra esszük magunkat, hanem életre, ha Jézus asztalának vendégei vagyunk. Nem a mulandó testünket táplálja, mely visszatér a porba, hanem az örök életünket, melyet Isten újjáteremtő szeretetéből várunk.

/ *Hafenscher Károly*

Április 10., nagypéntek

Malom és préház, zúzda és sajtó: tápláló kenyér és serkentő bor születik e helyeken, melyek emlékeztetnek arra, ahogy élet és megváltás termett a vesztőhelyen, a Golgotán. / *Cselovszky Ferenc*

Április 12., húsvét ünnepe

Egy növényről ezt a meghatározást olvasom: „Mindre fűgén felkapaszkodik, és kitartóan ragaszkodik támaszához.” Ez a növény a borostyán. Ha különírjuk: *bor ostyán*, akkor az az úrvacsora. Jó lenne, ha az ezzel kapcsolatban hitünk is ilyen lenne: mindenre fűgén kapaszkodik, és kitartóan ragaszkodik támaszához.

/ *Fabiny Tamás*

Április 13., húsvéthétfő

Minden úrvacsoravételkor átélhetjük az emmausi csodát: szemünk megnyílik, és rácsodálkozhatunk a megtört kenyérben jelen lévő Úrra, aki örömet, friss erőt ad küldetésünk betöltéséhez. / *Gáncs Péter*

Április 19., húsvét utáni 1. vasárnap

Tamásnak a kezek érintésében, Pálnak hangja meghalásában kínált találkozást. Mi ízlelhetjük a feltámadt Szabadító valós jelenlétét: kenyérben és borban.

/ *Cselovszky Ferenc*

Április 26., húsvét utáni 2. vasárnap

Az úrvacsora közösségében minden alkalommal a legek világát tapasztaljuk meg. A legközelebb kerülünk Jézushoz. A legtitkosabb szent esemény részesei leszünk.

/ *Szabóné Mátrai Marianna*

Május 3., húsvét utáni 3. vasárnap

Egy dolog ver hidat utcanő és írástudó, vámszedő és pap, rabszolga, koldus és jómódú polgár között: a közös élmény, amelyről mind így vallanak: „mégis csak egy nagy, ismeretlen úrnak vendége voltam.” (Kosztolányi Dezső) / *Cselovszky Ferenc*

Május 10., húsvét utáni 4. vasárnap

Hiszem, hogy az úrvacsorában nincsen semmi, ami emberi, hanem minden Istentől van.

/ *Klimentné Ferenczy Andrea*

Május 17., húsvét utáni 5. vasárnap

Az emmausi tanítványok felismerték Jézust a kenyér megtörésekor. Induljunk mi is örömmel, hogy megoszszuk másokkal a jó hírt! / *Bartha István*

Május 21., mennybemenetel ünnepe

Jézus mennybe ment, hogy mindenkire közel legyen, mindenki számára elérhető legyen. Jézus „belealázta” magát a kenyér és bor anyagi valóságába, hogy közel

legyen mindenki számára. Egy „alapvető élelmiszert” választott, hogy mindannyiunk számára elérhető legyen. Ezt élhetjük át: itt van, elérhető az emberré és kenyérré lett Isten. / *Hafenscher Károly*

Május 24., húsvét utáni 6. vasárnap

Ha a búzaszem a földbe esik, és meghal, sokszoros termést hoz, és kenyér lesz belőle. Merjünk a mennyből alászállott kenyér morzsái lenni. / *Bartha István*

Május 31., pünkösd ünnepe

Fogantatott Szentlélektől, s az Ige testté lett. Az úrvacsorában a Szentlélek csodája által az ige testté lesz, és kóstolhatjuk, ízlelhetjük Isten szeretetét.

/ *Hafenscher Károly*

Június 1., pünkösdhétfő

A Szentlélek által jó tudni és érezni, tudatosítani és megszívlelni, hogy az úrvacsora: „földi részünk a végző valóságból”. / *Németh Szabolcs*

Június 7., Szentháromság ünnepe

„Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, az én bennem marad, és én őbenne.” (Jn 6,56) Úgy, ahogyan a magzatot oltalmazza az anya méhe, és tápláléka az anya vére. / *Bozorády Zoltán*

Június 14., Szentháromság ünnepe utáni 1. vasárnap

Mai vasárnapunkon is együtt ünnepeljük a Krisztussal való találkozást az Úr szent vacsorájában. Ő adjon erőt, bölcsességet és türelmet ezen a héten is azok iránt, akikkel találkozunk. / *Szebik Imre*

Június 21., Szentháromság ünnepe utáni 2. vasárnap

Boldog, szomorú, sikeres, küzdő, útját kereső, idős, fiatal, nő, férfi – bármennyire is különbözünk a világban, átélhetjük az oltár előtt letérdelve, hogy különbség nélkül mind Isten szeretett gyermekei vagyunk.

/ *Holger Manke*

Június 28., Szentháromság ünnepe utáni 3. vasárnap

Jézus meghívott minket. Asztalához ülhetünk, a számkra fenntartott VIP-helyekre. A lelkünk nem éhez és szomjazik tovább. Oázis ez az asztal a sivatagban. / *Szabóné Mátrai Marianna*

Július 5., Szentháromság ünnepe utáni 4. vasárnap

Gyakran érezzük szükségét annak, hogy kiálljanak mellettünk, támogassanak minket, ezért fontos, hogy az úrvacsora azt jelenti, hogy Jézus közösséget vállal velünk. / *Tóth Károly István*

Július 12., Szentháromság ünnepe utáni 5. vasárnap

Az úrvacsora ünneplésekor mindig meghallhatjuk Jézus csendes és bátorító hangját. Az ostya és a bor természetessége és egyszerűsége Krisztus tökéletes tisztaságát és fényét ajándékozta nekünk ma is.

/ Szabó Lajos

Július 19., Szentháromság ünnepe utáni 6. vasárnap

Mint egykor azok az emmausi tanítványok, úgy érhetjük mi is tetten az élő Jézust az úrvacsorai asztalközösségben, aki velünk marad, ha esteledik, s ha életünkre nyomasztó gondok vetnek is sötét árnyakat.

/ Cselovszky Ferenc

Július 26., Szentháromság ünnepe utáni 7. vasárnap

Vétkek, megromlott kapcsolatok, mulasztások terhével érkezünk Krisztus asztalához, hogy megkönnyebbülve, megbékélt lélekkel induljunk tovább valami új felé.

/ Cselovszky Ferenc

Augusztus 2., Szentháromság ünnepe utáni

8. vasárnap

A földi ételt naponta magunkhoz vesszük, az úrvacsorai kenyeret és bort mégis oly sokszor fogyókúrásan fogyasztjuk. */ Pethő-Szűcs Mária*

Augusztus 9., Szentháromság ünnepe utáni

9. vasárnap

Átjárhat bennünket, testünket és lelkünket Krisztus páratlan és egyedülálló ereje. Teljesen újat kezdhetünk. Régi idők terheitől valóban megszabadulunk, életünknek azon a pontján is, ahol már lemondunk a változás lehetőségéről. */ Szabó Lajos*

Augusztus 16., Szentháromság ünnepe utáni

10. vasárnap

Az úrvacsora asztalánál Krisztus Urunk lát vendégül minket, hogy valóságos jelenlétének ajándékával erősítse és táplálja hitünket, reménységünket és egymás iránti szeretetünket. */ Kovács László*

Augusztus 23., Szentháromság ünnepe utáni

11. vasárnap

Krisztus maga hív asztalához – ezzel elveszi tőlem mindazt, ami terhel, és megadja nekem, hogy életemnek legyen egy boldog, reményteli alapritmusa.

/ Holger Manke

Augusztus 30., Szentháromság ünnepe utáni

12. vasárnap

Az úrvacsora jelentőségét hangsúlyossá teszi, amikor betegek vagy haldoklók kérik a szentséget. Amikor anynyi minden lehetetlenné vagy mellékessé válik, akkor ez

még mindig fontos számukra. Minden magánúrvacsora azt üzeni számomra, milyen nagy kincshez férek én könnyen hozzá, melynek az elérése számukra nehézségek árán is fontos. / *Tóth Károly István*

Szeptember 6., Szentháromság ünnepe utáni

13. vasárnap

Az úrvacsora számomra annak a kifejezője, hogy az önmagát szétosztó szeretet vendégei vagyunk életünkben, halálunkban, és az ő példája arra ösztönöz, hogy „mindenek prédája helyett mindenek ételvé, táplálékává legyünk” (Pilinszky János). / *Laborci Géza*

Szeptember 13., Szentháromság ünnepe utáni

14. vasárnap

Az úrvacsora felmelegíti a szívet, és a tanítványi közösségbe vezet. / *Kovács Viktor*

Szeptember 20., Szentháromság ünnepe utáni

15. vasárnap

Az úrvacsora azt jelenti, hogy nekem olyan Uram van, aki nemcsak ajándékot ad, nemcsak valamit odaad magából, hanem önmagát adja, teljesen. És vele együtt mindent. / *Tóth Károly István*

Szeptember 27., Szentháromság ünnepe utáni

16. vasárnap

Az Úr asztalánál ízelítőt kapunk a bűnbocsánat és az örök élet örömeiből. / *Sághy Balázs*

Október 4., Szentháromság ünnepe utáni

17. vasárnap

Az úrvacsora ostyájának és borának misztériumában az oltáron összesűrűsödik előttünk hitünk szent titka, Jézus halálának elmúlt eseménye, feltámadásának jelenvalósága és eljövendő dicsőségének öröme.

/ *Menyes Gyula*

Október 11., Szentháromság ünnepe utáni

18. vasárnap

Apró az ostya, kortynyi a bor. De benne Jézus hozzád hajol! / *Bence Imre*

Október 18., Szentháromság ünnepe utáni

19. vasárnap

Az úrvacsora: közösség Jézussal, közösség egymással. Aki méltatlannak érzi magát az úrvacsorára, az méltó rá.

/ *Garádi Péter*

Október 25., Szentháromság ünnepe utáni

20. vasárnap

Krisztus Urunk a hirdetett igében megszólít minket, és az oltár szentségében is önmagával ajándékoz meg, így erősítve földön küzdő egyházát a vele és egymással való közösségben. / *Kovács László*

Október 31., reformáció ünnepe

Akit lelkiismerete nyugtalanít, jól teszi, ha a reformátor szavára figyel: csak az készült fel méltóképpen a szentség vételére, aki bűnbocsánatra szoruló bűnös-ként méltatlannak érzi magát. / *Ittész János*

November 1., Szentháromság ünnepe utáni

21. vasárnap

Az úrvacsorát nemcsak a jelen levő testvérekkel közösen vesszük magunkhoz, hanem általa eggyé válhatunk minden keresztyénnel – azokkal is, akik tőlünk távol élnek, és azokkal is, akik már elmentek a földi életből. / *Sághy Balázs*

November 8., az egyházi esztendő utolsó előtti vasárnapját megelőző vasárnap

Krisztus teste és vére templomaink oltáránál és magányos betegszobákban a mennyei vacsora előképe és reménye – nemcsak azért, mert összeköt azokkal, akik előrementek vagy még meg sem születtek, nemcsak

azért, mert nemzedékeket és évszázadokat ölel egyetlen hatalmas gyülekezetbe, hanem azért is, mert ő ezt ígérte nekünk. / *Zászkaliczky Zsuzsanna*

November 15., az egyházi esztendő utolsó előtti vasárnapja

Az úrvacsora Krisztus testében és vérében való részesezés, „vérkeringés”: a Bárány vére áramlik az ő testébe, az egyházba, s a vér továbbáramlik a test végtagjaiba. Addig élünk, amíg bennünk kering a Bárány vére, ám ez túlmutat az emberi életen, ez a vér örök életet ad a benne hívőknek. / *Fabiny Tibor*

November 22., az egyházi esztendő utolsó vasárnapja

Az, hogy az oltárasztal nem önmagában, középen, hanem az oltárfalhoz tolva áll, azt is jelképezi, hogy úrvacsoravételkor ennek az asztalnak csak az egyik végét vesszük körül. A másik végét nem látjuk, az a mennyben áll, megterítve. Tehát az úrvacsora által nemcsak a templomban jelen lévőkkel, hanem sokakkal közös asztalt ülünk körül, egy időn és téren átívelő, nagy közösségbe kapcsolódunk be. / *Tóth Károly István*

November 29., advent 1. vasárnapja

Szívünk minden várakozása ott van abban a lépésben, ahogy elindulunk az úrvacsorai oltár felé. Jézus szívének minden rezdülése ott van abban, ahogy asztalához hív, és az élet kenyérével lát vendégül. Az élet kenyere ugyanis ő maga! / *Hafenscher Károly*

December 6., advent 2. vasárnapja

Az úrvacsora a jelen lévő Krisztussal való találkozás: a szentség vételekor belépünk Krisztus világába, és Krisztus belép a mi világunkba. / *Gerőfiné Brebovszky Éva*

December 13., advent 3. vasárnapja

Jézus gyakran beszél úgy a mennyországról, üdvösségről, mint egy lakomáról. Arról, hogy ilyen ünnep felé tartunk. Az úrvacsora kóstoló ebből a majdani nagy lakomából. / *Tóth Károly István*

December 20., advent 4. vasárnapja

Az öröm magasra emeli a lelket. Az úrvacsorában megtapasztalt bocsánat megszüli és élteni az örömet.

/ *Cselovszky Ferenc*

December 24., szenteste

Közeledik az éjféli, közeledik az emberré lett Isten! Ma este meglátjuk, hogy eljön, holnap megízleljük, hogy eljött: az Ige testté lett, az úrvacsorában is. / *Hafenscher Károly*

December 25., karácsony ünnepe

Milyen szomorúságot okoznánk, ha vendégségbe hívnának minket, és a megterített asztal láttán elbúcsúznánk – az úrvacsorai asztalnál milyen sokszor mégis megtesszük ezt! / *Pethő-Szűcs Mária*

December 26., karácsony második napja

Aki a gazdagon terített asztal mellett éhes marad, ne a házigazdán kérje ezt számon. Inkább éljen bátran ezzel az örök életre tápláló ajándékkal! / *Ittész János*

December 27., karácsony utáni vasárnap

Az úrvacsora meghív a legintenzívebb közösségbe Jézussal, megteremti a közösséget egymás között minden különbségünk ellenére, és képessé tesz, hogy a közösség építői, fenntartói és újítói legyünk a szeretetben.

/ *Szabó B. András*

December 31., óév este

Búcsúzunk az évtől, búcsúzunk emberektől, eseményektől. Csak a kenyeret megtörő Úrtól ne búcsúzunk! Merjük együtt mondani egykori és mai tanítványok: „Maradj velünk, mert esteledik...”! És ő velünk marad minden napon a világ végezetéig: igéjében és az úrvacsorában. / *Hafenscher Károly*

További gondolatok az úrvacsoráról:

Az ő sebei által gyógyultunk meg, az ő teste és vére által van örök életünk! / *Mesterházy Balázs*

Megváltottságod ajándéka a szabadságod Krisztusban – hálaadás, ha van bátorságod megélni! / *Tölly Balázs*

Ostya és bor – két szín alatt, az örök élet benned marad. / *Pethő-Szűcs Mária*

Kenyered és borod táplál engem. / *Balicza Iván*

Az úrvacsora az önismeret tükré, melybe nem merek mindig belenézni. / *Pethő Judit*

Vedd! Élet van általa! / *Bence Imre*

Ahogy anyám teste és vére táplált és erősített, hogy megszülessek erre a világra, úgy Krisztus teste és vére táplál és erősít, hogy megszülessek az örök életre.

/ *Gerőfiné Brebovszky Éva*

A föld terem magától – de búzából kenyér és szőlőből bor csak az emberi munka által lesz. / *Bartha István*

Jézusnak néhány kenyér elég volt, hogy jóllakassa a sokaságot. Csak merjük megosztani a sajátunkat!

/ *Bartha István*

Elsősorban a Jézussal való közösséget jelenti számomra az úrvacsora, de másodsorban az emberi közösséget is. Úgy érzem, hogy páratlanul elmélyíti a kapcsolatot azokkal, akikkel együtt részesülök a szentségben.

/ *Tóth Károly István*

Egy kenyér morzsái vagyunk – és Krisztus testének nélkülözhetetlen és egymásra utalt tagjai.

/ *Bartha István*

A kenyér azért szállt alá a mennyből, hogy éljünk belőle, éljünk általa – a mennyben. / *Bartha István*

Szent eledel ez, melyet ha valóban Istentől kapunk, akkor hát szeretném enni és inni! / *Klimentné Ferenczy Andrea*

A kenyérben és a borban Krisztus által felismerem életem értelmét, a reménységemet és a jövőmet.

/ *Pángyánszky Ágnes*

Az úrvacsorában Jézus Urunk testének és vérének valósága igazi örömben és boldog hálaadásban egyesíti Isten szent népét! / *Weltler Gábor*

Mélyen belénk ivódott, hogy méltón élhetünk csak az úrvacsorával. Lehet, hogy akkor válok méltóvá, ha a bűnvallás és a bűnbocsánat elfogadása után is méltatlannak érzem rá magam? / *Johann Gyula*

Az Úr szent asztalánál megállunk, letérdelünk, hogy utána Istenben bizakodva indulhassunk tovább utunkon.

/ Sággy Balázs

Számos gyülekezetben kivonulnak az úrvacsorázni nem kívánók közül sokan, ahelyett, hogy csendes imádságban közösségben maradnának a szentséggel élő testvéreikkel. Fontolják meg azok a testvérek, akik az úrvacsora ünneplése kezdetén távoznak az istentiszteletről, hogy az Úrtól tanult imádság és áldás nélkül indulnak haza. */ Ittész János*

Jézus a testvérrel is megajándékoz, akivel együtt úrvacsorázom: köze van hozzám, közöm van hozzá. Az úrvacsora a megosztás szentsége: mit oszthatok meg a testvéremmel? */ Csepregi András*

Úr
Remény
Veled
Alkalmi
Csoda
Oltalmat
Rejtő
Ajándék

/ Mesterházy Balázs